

Luč v vodo, marec 2009

Mija Murovec, oktober 2008

Igra Muca Rozalinda, junij 2008

Debeli rtič, maj 2009

Srečanje družin na Brezjah, maj 2008

ANTONČEK

8

ANTONOV VRTEC
ŽELEZNIKI

POMEN VREDNOT V VRTCU

Zelo pomembno je, da se vsi zaposleni v vrtcu zavedamo, kako ključen dejavnik smo v življenju in razvoju otrok, ki so nam zaupani. Velikokrat sem že povedala in gotovo bom še kdaj, da smo vrtec ljudje. Res je potrebno imeti zagotovljene materialne pogoje, vendar si brez dobrega strokovnega kadra ne znam predstavljati kvalitetnega vrtca. Kako pa se dober človek razlikuje od povprečnega, pa je že stvar osebne presoje.

Od tega, kakšno lestvico vrednot ima posameznik, je odvisna celotna slika kolektiva. Prav je, da smo kot mavrica vsak drugačen, saj se le tako lahko dopolnjujemo - vendar pa se moramo uglasiti na »skupni imenovalec«. To naj bi bila vsekakor ljubezen do Boga in do bližnjega. Vesela sem, ko pri vzgojiteljici začutim tisto pravo, naravno ljubezen do otrok, ko zna poiskati v vsakem veliko dobrega in ga oblikovati v človeka, ki bo odkril svojo osebno vrednost. Vsekakor je predšolsko obdobje zelo občutljivo in zato imamo vzgojiteljice pomembno in zahtevno nalogo. Načrtovanje našega dela je vsaj toliko pomembno kot sama izvedba. Strokovna podlaga in lastne izkušnje s svojimi otroki ter z otroki iz vrtca so bogastvo, iz katerega črpamo in postajajo zakladnica idej ter neusahljivi vir za kvalitetno in predvsem toplo človeško vzgojno delo.

Izlet zaposlenih, marec 2009

Vemo, da drugim ne moremo dati, česar sami nimamo. Otroci se učijo s posnemanjem in odrasli smo jim zgled, zato bodo ravnali tako, kot bomo mi delali in ne tako, kot jim bomo govorili, naj delajo. Našo lestvico vrednot bodo otroci intuitivno začutili in srkali vase. Bog je vsakemu človeku dal dve ušesi in ena usta, da bi več poslušali kot govorili, pa je to velikokrat zelo težko. Splača se potruditi, saj nam to pomaga uživati se v vlogo drugega in ga bolje razumeti. To velja tako za odrasle kot tudi za otroke.

Večkrat razmišljam, kaj damo tem otrokom, ki pridejo vsak dan v naš vrtec, in moja tiha želja je, da bi enkrat slišala:

»Vredno je obiskati in si ogledati ta vrtec, vredno je vsak dan hoditi v ta vrtec in najpomembnejše: vredno si je zapomniti dneve, ki sem jih preživel v tem vrtcu.«

To bi bila največja pohvala, ki bi je bil deležen kakšen vrtec in želim si, da bi bil Antonov vrtec med njimi.

Nežka Čufar, pomočnica ravnateljca

Delavnica izdelovanja gregorčkov, marec 2009

ŽIVLJENJSKI KAPITAL

Danes se ves svet vrti okoli kapitala, ki si ga ustvarjamo za naše udobno življenje. V dneh recesije pa s precej prestrašenim pogledom zremo v svojo prihodnost in v prihodnost naših družin. Pa si oglejmo kratko zgodbo, ki nam spregovori o kapitalu: Oče ni mogel več gledati svojega avtomobila, ki je bil ves sajast in umazan. Vzel si je čas in avto najprej skrbno poškrpnil, nato pa z gobo in šamponom zdrgnil, nato ponovno spral z vodo in sedaj je bilo na vrsti sušenje avta s suho krpo in poliranje. Petletni sin ga je nekaj časa gledal, nato pa še sam vzel v roke krpo in začel brisati avto. Obred je trajal več ur. Ko sta končala z delom, se je oče pohvalil pred otrokom: »Vidiš, sine, ta naš avto je velik družinski kapital: zanj si moramo vzeti čas, mu posvetiti vso skrb in pozornost, da se bo vedno bleščal v vsem svojem sijaju.«

»Prav imaš, oči!« mu je odvrnil sin.

»Bravo, ti si res pameten in vse razumeš!« je oče pohvalil svojega sinčka.

Nekaj časa sta bila tiho, nato pa je sin vprašal: »Oči, torej jaz nisem družinski kapital!«

»Zakaj tako misliš?« je oče vprašujoče pogledal sina.

»Zato, ker nimaš nikoli toliko časa zame!« se je sin zazrl v očeta s solzo na obrazu.

Ni potrebno veliko besed, da vidimo, kakšne so vrednote v današnjih družinah. A vseeno mislim, da je v naših družinah nekoliko drugače, da pri nas vladajo prave vrednote, kot so ljubezen, spoštovanje, vera, prijaznost...

Potrudimo se, da bo v naših družinah naš življenjski kapital, ki ga prenašamo iz roda v rod, vedno na pravem mestu.

Andrej Jemec, ravnatelj

SANJAČI NA BOJNEM POLJU

Vrednote so tisto, kar človeka zavestno ali nevede usmerja pri odločitvah življenja. So najpomembnejša vodila skozi življenje proti cilju, na katerega kažejo. Če pa bi mi nekdo dejal, naj zapišem, katere so zame najpomembnejše, bi bil postavljen pred suhoparno, dolgočasno in tudi težko, skoraj nerešljivo nalogo, saj se ne morem odločiti, kaj je bolj pomembno od drugega: ali je to ljubezen ali zvestoba, morda ponižnost ali odprtost, hvaležnost ali požrtvovalnost itn. Človek je namreč nekaj živega, dinamičnega, ukoreninjenega v osebni zgodovini, pa vendar neprestano spreminjajočega. Tudi ti naši temelji oz. nosilni stebri, se pravi vrednote, so ves čas podvržene spreminjanju in dopolnjevanju. Za nas odrasle in posredno tudi za otroke pa je središčno vprašanje, kdo oz. kaj vpliva in gradi naše osebne, družinske, družbene vrednote. Sami namreč dobro vemo, da se za slednje

Gozdna učna pot, september 2008

ne moremo odločiti na tak način kot v trgovini izberemo nek izdelek. **V življenju se »nas primejo« tiste vrednote, za katere smo prepričani, da nas bodo pripeljale do ljubezni, sreče in zadovoljstva.**

Kaj pa je zame ljubezen, sreča in zadovoljstvo? Tu se nahaja bojno polje naše dobe. Če se z avtom peljete do Ljubljane, boste obstreljevani s puščicami jumbo plakatov, ki vam dopovedujejo, kaj naj bo odslej vaša sreča. Če odprete TV, časopis ali medmrežno stran, boste dobili rafal oglasov. Duhovne spodbude in pridige nam želijo predočiti spet drugačne poti do zadovoljstva. Na tem bojnem polju ni nikoli miru. Miru pa ni nikoli zato, ker je vprašanje vrednot najpomembnejše vprašanje družbe, države in vsakega posameznika. Vseeno pa množice hodijo na to bojno polje kot zasanjane, brez bojne opreme, brez misli na bitko. Ne bodimo med njimi.

Naša odgovornost je, da si izberemo tiste vrednote, ki nas bodo vodile proti Kristusu, saj je on prava Ljubezen, Resnica in Življenje.

Miro Bergelj, kaplan

JUTRANJI KROG

V vrtcu se vsak dan po zajtrku z otroki zberemo pri »jutranjem krogu«. Tako imenujemo čas, ki ga namenimo pogovorom o zelo raznovrstnih stvareh. Otroci zelo radi pripovedujejo o svojih doživetjih in pripetljajih, pa tudi o tem, česa si želijo. To je tudi čas, ko ima vsak otrok možnost pred celotno skupino povedati, karkoli želi. Na ta način tudi otroci, ki se sicer ne želijo preveč izpostavljati, gradijo na svoji samozavesti in samopodobi.

V postnem času smo več časa namenili pogovorom o tem, za kaj se bomo trudili. Otroci so bili pri teh pogovorih zelo aktivni, imeli pa so tudi veliko izvirnih idej. Veliko teh razmišljanj je bilo povezanih z vrednotami.

Izjave otrok:

- Ne govorimo grdih besed.
- Prijatelju odpustimo, če nam kaj grdega reče.
- Spremljamo, kako raste od gospe Damijane dojenček.
- Da nimamo v kotičku razmetano.
- Da pospravimo za seboj.
- Da nismo preglasni.
- Da poznamo pravila.
- Da se pred jedjo zahvališ Jezusu za hrano.
- Ko prideš v vrtec, pozdraviš.
- Ko gremo na sprehod in pride mimo teta, jo pozdravimo.
- Da pomagamo svojim prijateljem.
- Da se imamo radi in smo prijazni do vseh.
- Da se igramo z vsemi in si posojamo stvari.

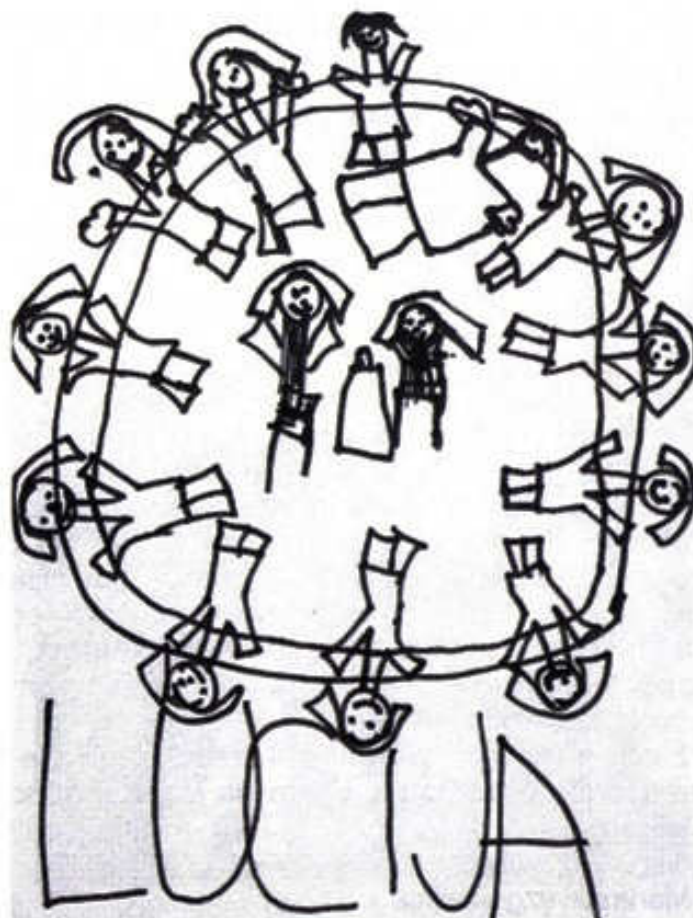
Lepo je opazovati otroke, ki navsezgodaj zjutraj, nasmejani in polni energije prihitijo v igralnico, lepo pozdravijo in s tistim pristnim otroškim navdušenjem začnejo pripovedovati kaj zanimivega.

Težko je z eno besedo opisati občutke vzgojitelja, ko vidi otroke, kako si s svojimi prijatelji delijo igrače, drobne prijaznosti, si

pomagajo med seboj, se učijo drug od drugega, z navdušenjem razlagajo kakšne strašno pomembne zadeve, se veselijo drobnih reči...

Verjetno bi bil svet prijaznejši, če bi tudi odrasli vse prevečkrat ne pozabljali na to, kaj je res pomembno in kaj v resnici šteje.

Damijana Leben, vzgojiteljica

Glasbeni teden, april 2009

Šolarji na obisku, oktober 2008

“PRIJATELJI SO DRUŽINA, KI SI JO SAMI IZBEREMO”

Prijateljstvo je zelo pomembna vrednota v življenju. Prav je, da se ga naučimo ceniti, ko smo še zelo majhni in že v vrtcu je priložnost za to. Prijatelji smo lahko na veliko načinov: lahko si prijatelj otroku, odraslemu ali celo živali. Imeti prijatelja je nekaj posebnega, kajti prijatelj je nekdo, ki ga imaš rad, si rad z njim, čeprav ne počneta ničesar zanimivega. Lahko pa se z njim igraš, sprehajaš ali počneš karkoli drugega. In v težkih trenutkih ti stoji ob strani in te podpira ali spodbuja in obratno.

Ko sem februarja začela prihajati v vrtec, sem lahko v začetnem "opazovalnem" obdobju opazila in občutila marsikaj. Prijateljske vezi so bile stkane po celem vrtcu; med otroki v skupini, med otroki iz starejše in mlajših skupin, med otroki in vzgojiteljicami in med vzgojiteljicami samimi. Občutiti je bilo toplino, povezanost in pripravljenost pomagati. Opazila sem, da se je med otroki že spletlo veliko prijateljskih vezi. Radi si pomagajo med seboj med igro ali dejavnostjo. Predvsem pa se znajo opravičiti in odpuščati. In v tem slednjem bi lahko bili zgled nam odraslim, ki težko zberemo pogum, da se opravičimo prijateljem, če smo ga polomili. Še težje pa je včasih odpuščati.

In v tem življenjskem tempu bi si morali vzeti čas za svoje prijatelje in negovati svoje prijateljstvo, s tem pa svojo družino širiti in povezovati.

Marjeta Martinek, vzgojiteljica

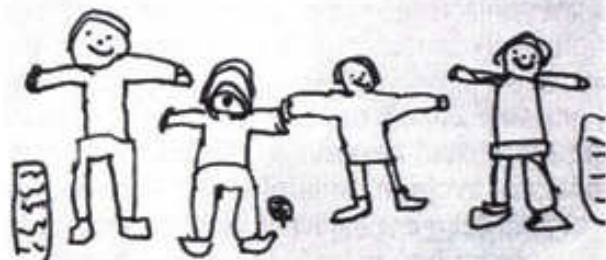
PRIJATELJI V VRTCU

Prijateljstvo je za večino ena od najpomembnejših stvari v življenju in je izjemno dragoceno. Za prijateljstvo so pomembne vrednote. Pravi prijatelj ti je pripravljen priskočiti na pomoč in te v stiski ne zapusti. Skrivnosti, ki si jih zaupata, ne izda, verjame tebi in ne drugim, te ne ogoljufa, ti ne laže, če spremeniš navade, je še vedno tvoj prijatelj. Zaradi napačnih vrednot postavimo napačne prioritete in prijateljstvo zapravimo. Najpomembnejša stvar, ki jo morem storiti za svojega prijatelja, je, da sem mu preprosto prijatelj. Imeti prijatelja je zaklad, ki je neprecenljiv. Imeti nekoga, ki mu brezmejno zaupaš in veš, da te ne bo izdal...- to je nekaj najlepšega! Veliko prijateljstev se sklepa na podlagi lastnih koristi...- tisti, ki ima denar, bo moj prijatelj, tisti, ki je popularen in ga imajo vsi radi, to bo moj prijatelj... Toda to ni pravo prijateljstvo! Pravo prijateljstvo pomeni, da sprejmeš vse njegove dobre strani in seveda tudi napake! Stojiš mu ob strani v dobrem in slabem, ga podpiraš in enostavno ga imaš rad! Spomnimo se kdaj, da imamo nekaj vrednejšega od zlata, neba in zemlje, nekaj slajšega od čokolade..., spomnimo se, da imamo pravega prijatelja. Med otroki je prijateljstvo na prvem mestu. Če ima otrok prijatelja v vrtcu, bo zelo rad hodil v vrtec. Nekaj najlepšega in posebnega je

Zaključek plesne šole, januar 2009

GAŠPER

prijateljstvo med vzgojiteljico in otrokom.

Kaj pa menijo o prijateljstvu otroci: Kakšen naj bi bil tvoj prijatelj?
Priden.

Takšen, kot je.

Da se ne tepe.

Tak, da se igraš z njim.

Dober.

Da ne nagaja.

Da mi čevlje zaveže.

Pomaga mi pospraviti igrače v peskovniku.

Zmeraj skupaj sediva za mizo pri kosilu.

Če nagaja, ni dober prijatelj.

Včeraj sva se s prijateljem zaletela, potem pa ni bil več moj prijatelj.

Potem so me pa deklice povabile, da sem bil njihov prijatelj in smo se skupaj igrali. Potem se je pa premislil in je postal moj prijatelj.

Prijatelj je, če se skupaj pogovarjava.

Lahko ga povabiš, lahko kakšnega spoznaš.

Jaz sem bila pri prijateljici doma in sva skupaj spali.

Prijatelji se ne skregajo.

Ko bomo šli na morje z vrtcem, bomo spali skupaj s prijatelji.

Deklica razmišlja o prijateljstvu med risanjem ter pravi:

»Jaz nimam nobenega prijatelja, imam samo dve sestrici.«

Takoj se oglasita dve deklici, ki sedita poleg nje:

»Saj imaš mene prijateljico.«

»Pa mene tudi.«

Marjeta Nastran, vzgojiteljica

Božičnica, december 2008

ODPUŠČANJE

V svojem življenju se ves čas srečujemo z različnimi vrednotami. Nekatere od njih so nam blizu, druge ne toliko. Odvisno je od tega, v kakšnem odnosu smo z njimi in odpuščanje je verjetno ena od tistih, ki jih težje sprejemamo. Zelo težko nam je odpuščati, težje pa razumemo, zakaj mogoče nam kdo težko odpusti. Veliko večje težave z odpuščanjem pa imamo odrasli, saj otroci navadno veliko prej odpustijo. V igri velikokrat pride do raznih nesoglasij, čeprav je še tako težko, otroci znajo odpuščati in zadevo največkrat uredijo hitro in kar sami. Otroci ne kuhajo zamer in odrasli jih imamo lahko za zgled.

Kako pa otroci sami razumejo besedo odpuščanje in kaj si o tem mislijo, preberite v naslednjih izjavah :

Da ne boš nekaj delal 40 dni.

Boljše je, da odpustimo.

V cerkvi so ena taka vrata, ko greš notri, ti lahko odpustijo, če si storil kaj grdega.

Če rečeš enemu kaj nesramnega, ti ta lahko oprosti.

Mami je šla k spovedi, pa je povedala, če je naredila kaj grdega, pa so ji tam odpustili.

Če molitev zapoješ, ti Bog odpusti greh.

Bernarda Kenda, vzgojiteljica

VREDNOTE V NAŠI DRUŽINI

Vprašanje je, kaj ima kdo za vrednoto. Že od začetka sveta je za osnovne vrednote veljalo lepo, dobro in resnično, krščanstvo pa je tem trem vrednotam dodalo še vero, upanje in ljubezen. Če bi družine živele te vrednote, bi lahko spremenile svet, vendar žal ni tako. Ko pogledaš okoli sebe, lahko vidiš zelo veliko ljudi, ki so ostali brez vrednot, brez notranjega miru, brez osebne sreče zaradi hitenja za tako imenovanim uspehom, pa naj bo to kariera, denar, oblast, ugled, ugodje, šport ali kaj drugega. Čas, v katerem živimo, narekuje hiter tempo, zato si je potrebno zavestno vzeti čas za Boga in bližnje, da nas ne pogoltne svet v svoj vrtinec. Še posebej so za družine pomembne krščanske vrednote, kot so zvestoba, odpuščanje, zaupanje, potrpežljivost, samopremagovanje, strpnost, požrtvovalnost in resnica, kajti le ob teh vrednotah lahko živimo polno življenje.

Družina je temeljna celica tako Cerkve kot družbe, je prostor in čas, kjer živimo vse tisto, za kar se nam zdi vredno živeti. Ima tudi najboljšo zmožnost, da vzgoji samozavestne in pokončne ljudi z zdravim odnosom do sveta, če poudarja vrednote kot so smisel za pravičnost, ljubezen, zvestoba, svoboda v odgovornosti, doslednost, varnost, enakost in darovanje samega sebe ter

AGATA

ustvarja zavest "raje več biti, kakor več imeti". Poleg tega pa je pomembna tudi pomoč družinam in ljudem v stiski ter medgeneracijska solidarnost.

Vsak od naju je iz svoje družine prinesel določene vrednote. Veliko vrednot je bilo skupnih, kar olajšuje najino vsakodnevno življenje. Velik poudarek dajeva veri, poštenosti in zvestobi. Prva in največja vrednota nama je življenje, zato sva se tudi odločila za večje število otrok, čeprav današnji svet temu ni ravno naklonjen. Od nekaj ljudi sva že slišala opazke, da imamo nekateri starši veliko otrok samo zaradi prednosti, ki jih daje država, kar naju prizadene in zelo moti. Trudiva se, da je Bog v najinem življenju na prvem mestu, kajti potem so tudi ostale stvari na pravem mestu. Odkar je namreč Kristus vstal od mrtvih, je "dobro" že zmagalo in Bog je edini, ki ima prihodnost. Zelo pomemben se nama zdi čas, ki ga nameniva otrokom za pogovor oz. skupno igro, in družinska molitev. Vzgajati se trudiva tudi z lastnim zgledom, kot pravi pregovor "besede mičejo, zgledi pa vlečejo". Ravno sedaj v postnem času smo začeli s skupnim branjem zgodb Svetega pisma in življenja svetnikov ter obiskovanjem križevega pota, da bi bila letošnja velika noč tudi za otroke še bolj doživeta. Lepo je, ko vidiš, da je otrokom nekaj samoumevnega narediti križ tudi v

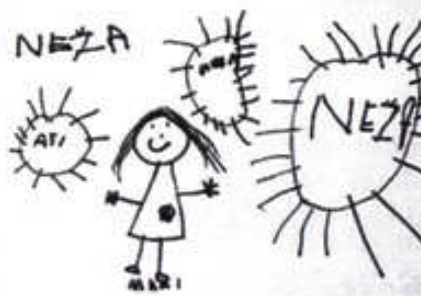
gostilni ali na kakšnem drugem javnem kraju, za kar nam odraslim včasih zmanjka samozavesti. Družinska molitev, tako ob obrokih kot pred spanjem, je za nas ena pomembnejših stvari, ki našo družino povezuje, poleg tega pa tudi člane družine plemeniti in spreminja. Čeprav včasih pride do preprirov, joka in drugih težav, morajo otroci videti, da se vse da rešiti s pravim pristopom, naj bo to pogovor, molitev ali kaj drugega. Otroke želiva naučiti pomembnih vrednot, kot so skromnost, poštenost in dobrotu, ki so v današnjem svetu žal premalo cenjene. Velikokrat je otrokom težko razložiti, da je lahko bolj srečen tisti, ki se neki stvari odpove, kot pa tisti, ki ima vse.

Zavedava se, da naju v prihodnosti čaka še veliko dela pri vzgoji, da bodo najini otroci živeli podobne vrednote kot midva. V današnjem času želijo ljudje vse videti in se prepričati na lastne oči, tudi Boga iz našega življenja. In če to nudimo našemu mlademu rodu, našo vero v dejanjih in dobrih delih, ne le v besedah, takrat smo luč zanj. Upava in verujeva, da bova z Božjo pomočjo to zmogla in da bodo vrednote, ki jih dajeva z zgledom, opora, na katero se bodo lahko naslonili otroci na svoji poti življenja.

Fani in Lojze Štravs

Naša potica, april 2009

Predavanje Dušice Kunaver, oktober 2008

VSAK ŽELI DATI SVOJIM OTROKOM NAJBOLJŠO POPOTNICO ZA ŽIVLJENJE

Ko mi je gospa Nežka ponudila pisanje članka v glasilu Antonček, sem z veseljem privolila, misleč, da mi ne bo problema napisati vsaj pet strani. O tem članku sem že kar nekaj časa intenzivno razmišljala in na koncu ugotovila, da pravzaprav ni enostavno pisati o tako širokem pojmu. Ne bom napisala pet strani, se bom pa ustavila pri meni najpomembnejši vrednoti, družini.

Razmišljala sem o sebi. O svojem otroštvu, starših, o šoli, izobrazbi, o svoji poti. In o najinih dveh otrocih, ki se ravnokar igrata v sosednjem prostoru. Nekaj časa sem ju poslušala... Kakšno popotnico jima bova s Tomažem dala? Ali jima bova znala z vzgojo, svojim zgledom, z vero pokazati pravo pot do življenjsko pomembnih in krščanskih vrednot? Kako pomemben del družine so vrednote in kako pomembno se je potruditi, da to tudi ostanejo? Kakšno vlogo imajo pri življenjsko pomembnih odločitvah?

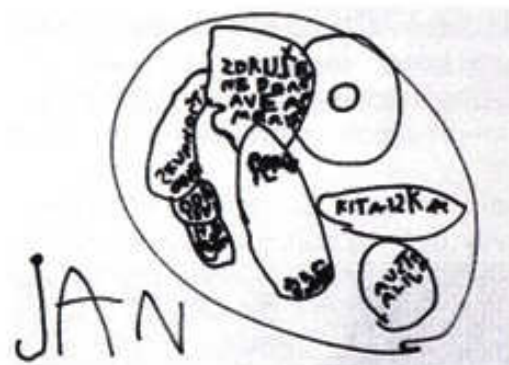
In ravno v tem času, ko skoraj vsi živimo precej hiter tempo, ko nas način življenja kar vleče s seboj, se mi prav družina zdi najvišja vrednota. Najina otroka sta zdaj še oba v vrtcu, a kmalu se bo začela šola, pa srednja šola, odraščanje... Družina mora biti kraj, kjer se vsak umiri, se počuti varnega, kjer ga sprejemajo takšnega, kot je, kjer vlada prijateljstvo, iskrenost in zaupanje. Kjer se skupaj

veselimo, pogovarjamo in najdemo čas za skupno molitev. Kamor se vsak rad z veseljem vrača. In vse naštetu so spet vrednote, ki se med seboj prepletajo in dopolnjujejo.

S Tomažem se po najboljših močeh trudiva ohraniti odnos do vrednot in na nek način to podajati otrokoma. V vrednotah jih želiva vzgajati in jima hkrati tudi privzgojiti občutek za vrednote.

Meni moja družina predstavlja vir moči, vere in upanja. Moj mož in otroka so moji trije sončki, ki me nasmejijo, neizmerno osrečujejo in bogatijo. Tako se dopolnjujemo, izpopolnjujemo in se veselimo vsakega dneva.

Katja Močnik

KAŽIPOT V ŽIVLJENJU (ali BESEDE MIČEJO, ZGLEDI VLEČEJO)

Ob rojstvu otroka sta oče in mati postavljena pred vprašanje, katere vrednote mu bosta posredovala in katere vrednote so njima pomembne. Ali je vrednota imeti čimveč denarja, položaj v službi, slava... ali pa so vrednota ljubezen, poštenje, delavnost, odgovornost, spoštovanje, odpuščanje, pomoč drugim....

Krščanskim družinam je pri izbiri lahko v veliko pomoč vera, njen nauk in zapovedi. Toda, kako vzgojiti otroke v poštene in odgovorne ljudi? Vsekakor z zgledom, saj se vrednote nehote s staršev prenašajo tudi na otroke. Ko je ta še majhen in »gnetljiv«, je vpliv družine zelo velik, pri vzgoji pa sta vsekakor potrebna ljubezen, doslednost in vztrajnost. Ko otrok odrasča in stopa v svet, pa so vrednote postavljene na preizkušnjo. Takrat lahko molimo in upamo, da smo jim prave krščanske vrednote vsadili tako globoko, da bo pri njih vztrajal tudi, če bo družba »govorila« drugače. Naj jim bodo kažipot, tudi če kdaj za trenutek skrenejo s prave smeri.

Če bomo vzgajali k pravim vrednotam, bomo gradili boljši in pravičnejši svet.

Danica Triler

Misijonarka Polona, februar 2009

SMEŠNICE

Dve deklici se pogovarjata:

Prva: "Midve z mami greva v toplice, ati pa ne."

Druga jo vpraša: "Zakaj pa ne?"

Prva odgovori: "Zato, ker bo krave pasel doma."

Otroci si pred zajtrkom umivajo roke.

Deček reče mlajši deklici:

"Moraš dati gor žajfo, da bo vzgojiteljica podušila, če kaj diši."

Deklica nagovori nosečo vzgojiteljico:

"Jaz imam tudi dojenčka v trebuhu. Ali ti ga pokažem?"

Nato dvigne majico in pokaže napet trebušček.

Pri kosilu je bila juha s kruhovimi kockami.

Deček vpraša: "Zakaj je ta kruh tako trd?"

Vzgojiteljica mu odgovori: "Ker je posušen."

Deček: "Ali na radiatorju?"

Vzgojiteljica: "Ne, v pečici."

Deček: "Pri nas doma imamo pa takega posušenega na radiatorju za pujske in putke, ne za ljudi."

Pri kosilu se otroka pogovarjata o vonjavah.

Prvi reče: "Kako ta juha diši, ker je notri moka."

Drugi komentira: "Ne, nekaj s cukrom diši!"

Otrok vpraša vzgojiteljico: »Ali se ti lahko sama odločiš, če boš imela dojenčka?«

Ona odgovori: »Ne, skupaj z možem.«

Otrok: »No, potem se pa danes odločita!«

Otroci so naslikali nosečnico z dojenčkom v trebuhu.

Starši so občudovali sliko in sledil je komentar:

"Ali se v vrtcu pogovarjate o prebavilih?"

Vzgojiteljica je otroke spodbujala, naj si bolj natančno čistijo zobe, da ne bodo imeli rumenih.

Otrok jo pogleda in vpraša: "A zaradi sonca?"

Ko smo po obisku kurentov prišli nazaj v vrtec, stopi triletni deček k oknu ter reče:

"Kurenti niso odgnali zime. Poglej, še je sneg pri vrtcu!"

Sestre redovnice pripovedujejo, kaj katera dela.

Ena pove, da šiva obleke za sestre.

Vzgojiteljica vpraša otroke: "No, kaj je potem ta sestra po poklicu?"

Otrok odgovori: "Šivanka."

Deček in deklica si prav na blizu nekaj šepetata.

Vzgojiteljica ju vpraša: "Ali sta vidva malo zaljubljena?"

Deček hitro odvrne: "Neee, jaz bom župnik!"

Otroci težko pričakujejo čarobno noč, zato se o njej veliko pogovarjajo.

Prisluhnimo dvema dečkoma:

- "Jaz vem, da bodo preluknjane hrenovke za večerjo (hod dog)."

- "Vzgojiteljice bodo spale pod našim ležalnikom (na blazini)."

Otrok pride zjutraj v vrtec ostrižen in s pobarvanim zelenim čopom.

Prijatelj si ga natančno ogleda in mu reče:

"Ti imaš pa take lase kot travnik."

Otroci se v garderobi oblačijo in deček si postrani natakne kapo na glavo. Pristopi deklica in mu reče:

"Te bom malo popravila, ker si tako cigu migu."

FOTO KRONIKA

Gledališče Jesenice, november 2008

Igra Martin Krpan, marec 2009

Pust, februar 2009

Gasilci, oktober 2008

Samostan Sveti Duh, februar 2009

Igrica Tobija, januar 2009

Obisk v Vrtcu Železniki,
marec 2009

Kapucinski samostan Škofja Loka,
februar 2009

Obisk sosedov, december 2009

Čarobna noč, december 2008

Kurenti, februar 2009

Danica Gaser, april 2009

Radio Ognjišče, januar 2009

Obisk Miklavža, december 2008

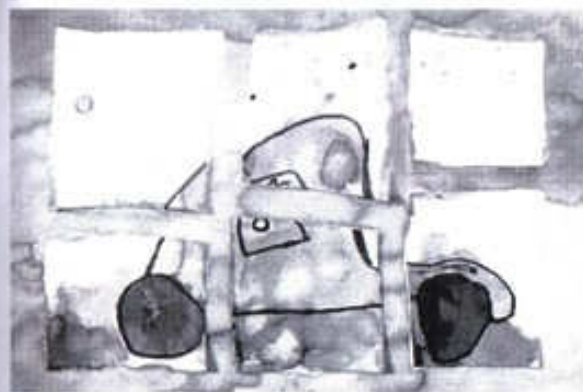

Sestra Petra Mohorko, februar 2009

Mali maturanti, junij 2008

OTROŠKE UMETNINE

Glasilo Antonovega vrtca
Prispevke zbrala in uredila Nežka Čufar, lektorirala Dorica Prevc,
priprava za tisk Aleksander Čufar, tisk Prezlc d.o.o.
Maj 2009